

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 136 din 02.03.2022

Dosar nr.: 1026/2021

Petiția nr.: 9717/23.12.2021

Petent:

Reclamat:

Obiect: tratamente diferite, abuzuri, ilegalități, nereguli comise de șeful ocolului silvic

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adresei nr. 29/03.01.2022 și 6677/07.09.2021 a citat părțile. Prin același document, Colegiul director a invocat din oficiu excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348/06.05.2008. Instanțele de judecată civilă sau penală au competența soluționării aspectelor sesizate de petent, precum ilegalități, nereguli, abuzuri etc.

4. Prin aceeași adresă, petentului i s-a solicitat să indice criteriul de discriminare în baza căruia consideră că partea reclamată i-a aplicat tratamentul diferențiat.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, angajat al Direcției Silvice Maramureș din anul 2001, desfășurându-și activitatea la Ocolului silvic Vișeu, în funcția de șef de district al Districtului II Bardau, s-a adresat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru a reclama că șeful de ocol silvic pentru o serie de măsuri pe care acesta le-a întreprins.

7. Măsurile pe care acesta le reclamă ca fiind discriminatorii sunt legate de interzicerea utilizării drezinei, predarea acesteia pădurarilor, o serie de aspecte legate de desfășurarea activității în respectivul district, producerea unui accident cu drezina din culpa unui coleg care a ținut secret această situație, distribuirea cotei de motorină, nedotarea cu măști de protecție.

8. Petentul reclamă tratamentul diferențiat aplicat lui, comparându-se cu alți șefi de district de la districtul III, respectiv districtul IV, care sunt dotați cu drezina de serviciu și își încasează lunar cota de motorină aferentă, conform prevederilor contractului colectiv de muncă. Petentul susține că el și pădurarii sunt îndreptățiți să beneficieze de aceleași condiții la locul de muncă și solicită să fie dotat cu o autodrezină și cu cota aferentă de carburant pentru a avea posibilitatea să-și desfășoare activitatea în mod normal, pentru a-și duce la bun sfârșit lucrările și sarcinile trasate prin fisa postului.

9. Mai mult, petentul precizează că nu deține stație de emisie recepție, dispozitiv absolut necesar, întrucât acesta susține că zona în care își desfășoară activitatea nu are acoperire de semnal, fiind departe de localități.

10. Petentul precizează că aceste măsuri dispuse de reclamat constituie o formă de hărțuire psihologică din partea șefului de ocol silvic și că motivul tratamentului diferențiat la care este supus este legat de faptul că petentul este suspectat de reclamat că i-ar dori poziția. Petentul susține că reclamatul dorește să-l reducă la tăcere deoarece acesta este cel care coordonează controalele de la minister, are alte opțiuni politice etc.

11. Petentul susține că toate măsurile întreprinse de reclamat sunt îndreptate împotriva lui și a districtului pe care îl coordonează.

12. Petentul descrie o situație, fără a o proba, susținând că în data 25.10.2021, a fost chemat telefonic să participe la o ședință în biroul șefului de ocol cu șefii de district și personalul tehnico – ingineresc din cadrul Ocolului silvic Vișeu. La puțin timp după ce a început ședința, petentului i s-a solicitat de către reclamat să părăsească biroul, spunându-i „cu tine o să fac ședință în tura a doua”, aspect care nu s-a mai întâmplat. Despre subiectul ședinței a fost informat de colegii săi, acesta fiind modalitatea în care controlul anual din teren trebuia să aibă rezultate favorabile.

13. Un alt aspect pe care petentul îl sesizează este faptul că la data 22.11.2021, deși se afla în concediu de odihnă, reclamatul a dispus ca acesta să fie rechemat la locul de muncă.

14. Petentul, în finalul petiției adresate Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, menționează că toate aspectele prezentate în petiție au fost aduse la cunoștința Direcției Silvice Maramureș, care este angajatorul.

Suștinerile reclamatului: -

IV. Motivele de fapt și de drept

15. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008, „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

16. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru aspectele ce țin de analizarea unor ilegalități, nereguli, abuzuri etc.

17. Astfel, Colegiul director urmează să admită excepția necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, întrucât pentru aspectele invocate de petent au competență revine instanțele de judecată civile sau

penale.

18. Colegiul director reține că petentul consideră că este discriminat de șeful de ocol, reclamând anumite măsuri pe care acestea le-a întreprins, defavorizându-l pe acesta.

19. Colegiul director constată că petentul nu a indicat un criteriu de discriminare în baza căruia s-au săvârșit presupusele fapte de discriminare așa cum este prevăzut de O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

20. O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

21. Acesta consideră că este discriminat de reclamat pentru că ar fi suspectat că își dorește poziția de șef de ocol. Criteriul de discriminare nu a fost probat.

22. Astfel se poate considera discriminare:

- ✓ o diferențiere
- ✓ bazată pe un criteriu
- ✓ care atinge un drept.

23. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al O.G. nr. 137/2000: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”).

24. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (Van der Mussele împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).

25. Colegiul director reține că, în conformitate cu jurisprudența CEDO, statele contractante au o marjă de apreciere în a stabili dacă și în ce măsură diferențele în situații de altfel similare justifică un tratament diferit în drept. Marja de apreciere variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei. (Rasmussen împotriva Danemarcei, 28 noiembrie 1984, §40). Chiar dacă statele au o marjă de apreciere, justificarea trebuie evaluată în raport cu principiile care prevalează în mod normal într-o societate democratică (Ünal Tekeli împotriva Turciei, 16 noiembrie 2004, §50). Marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006, §33).

26. Colegiul director a analizat petiția exhaustiv unind excepția cu fondul. Astfel, Colegiul director face referire la existența unui tratament diferențiat care poate exista

între două sau mai multe persoane aflate în situații comparabile raportându-se la un criteriu de discriminare. Colegiul Director reține că art.2 alin(1) nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis, enumerate de lege, sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” oferind, astfel, posibilitatea reținerii oricărui alt criteriu nespecificat de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare.

27. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea, astfel cum a fost formulată și definiția discriminării, prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat petentului și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

28. Totodată, în lipsa unui criteriu de discriminare probat, dovedit, și din analiza excepției de necompetență invocată de părțile reclamate, Colegiul director constată faptul că obiectul petiției nu intră sub incidența prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, faptele sesizate fiind de competența instanțelor de judecată, reprezentând, mai degrabă, un litigiu de muncă, în esență fiind contestate acțiunile angajatorului prin care, în urma unei sentințe judecătorești, petenta urma să fie repusă de poziția deținută anterior.

29. Totodată, Colegiul director constată că faptele sesizate pe petent nu au fost probate, dovedite.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției necompetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.
2. O copie se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 02.03.2022 au fost: ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru (online), HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru (online), OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru (online)

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.

Data redactării: 03.03.2022
M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

